

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نماینده خبری سین هوا

مترجم: داکتر م. کبیرزاده

۱۰/۰۹/۰۵

میراث به جا مانده از ایالات متحده امریکا در عراق:

شکنجه، فساد اداری و جنگ داخلی

بعد از خروج عساکر ایالات متحده امریکا، در عراق چه چیزی به جا ماند؟

بیکن:

زمانیکه قوای ایالات متحده امریکا عراق را ترک مینمایند، حالات در کشور جنگ زده نامعلوم باقی مانده و نگرانی تحلیل گران در باره عواقب بعدی آن کشور با خروج قوای امریکائی، بعد از حضور هفت سال و پنج ماه، آغاز شده است.

عراق: آیا انتظار خشونت بیشتر میرود؟

یک موجی از انفجارات هماهنگ شده، به روز چهارشنبه، در سرتاسر شهر های بزرگ عراق درست زمانی اتفاق افتاد که قوای ایالات متحده امریکا آن کشور را ترک میکردند، بعضی کارشناسان امور میگویند، بعد از بیشتر از هفت سال اشغال نظامی امریکا در عراق، خشونت یکی از چند میراث ایالات متحده امریکا است که در عراق باقی مانده است.

نوری هادی یکن از تحلیل گران امور سیاسی اخیراً در یک مصاحبه با زینها گفته است:

"حالا امریکائی ها از عراق خارج میشوند، واضح ترین نشان انگشتی که در عراق از آنها به جا مانده ، و هر یک از عراقی ها میتوانند آنرا مشاهده و درک نمایند عبارت از شکنجه، فساد اداری و جنگ داخلی میباشد." هادی گفت، تمایل ایالات متحده امریکا در تغییر رژیم عراق، اشتباه جدی بود که در آن فقدان شناخت تاریخ عراق و صفات نهادینه آنکشور را در بر داشت.

خشونت اخیر در عراق، به نحوی کمتر تخریب کننده بوده، زیرا مشخصاً قلّه حادثات خونین در طول سال ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ به اندازه ای جهانی و رسوا کننده بود که عراق هنوز هم راه درازی در پیش دارد تا زندگی عادی مردم را

دوباره احیاء نماید. وی در ادامه گفت، شورشیان هنوز هم این توانمندی را دارند تا حملات وسیع و بزرگی را در شهر های مختلف عراق، راه اندازی نمایند.

هادی گفت، موج بم گذاری های اخیر روز چهارشنبه در شهر های عمده عراق، که ۶۴ کشته و بیشتر از ۲۷۲ تن مجروح به جا گذاشت، باعث شد خروج عساکر ایالات متحده بیشتر بی موقع جلوه نماید. مشابه به آن، ادعا های مکرر حکومت اوپاما مبنی بر اینکه قوای امنیتی عراق میتواند روی پای خویش بایستد، بیشتر غیر قابل پذیرش معلوم میشود.

وی گفت، " با خروج قسمی عساکر ایالات متحده امریکا در اخیر ماه اگست، انتظار می رود تا خشونت در عراق به شکل وسیعی افزایش یابد."

هادی میگوید، " من فکر میکنم نظامیان القاعده نشان داده اند که آنها صفوف خویش را دوباره سازماندهی نموده و در طول چند ماه گذشته ثابت ساخته اند که آنها توانمندی دارند تا حملات پراکنده مرگبار و عظیمی را در بغداد و سایر شهر های عراق، راه اندازی نمایند." وی در ادامه افزود، " اما هنوز هم من معتقدم که قوای امنیتی عراق توانایی دفاع و مبارزه را دارا است."

به علاوه هادی گفت: " ما باید بپذیریم که یک بخش بزرگ گروه های شورشی در عراق، به صورت مستقیم و یا غیر مستقیم به احزاب سیاسی که در پروسه سیاسی اشتراک دارند، وابسته میباشند. لذا، امنیت به طور وسیعی به این نکته وابسته میباشد که آیا احزاب یاد شده خواهان دریافت راه های حل صلح آمیزی برای حل تفاوت ها و مبارزات آنها برای رسیدن به قدرت میباشند، یا اینکه به سادگی سلاح های خود را برداشته و با یک دیگر به جنگ میپردازند."

در عین حال، وی گفت، دیموکراسی نام نهاد آورده شده توسط ایالات متحده امریکا، چنانکه معلوم میشود توسط بسیاری عراقی ها که فکر میکنند، آنچه برای ایالات متحده امریکا مناسب است، برای عراق مناسب نیست، استقبال نشده است.

هادی گفت: " در اینجا برای بسیاری از مردم مسخره معلوم میشود که شما بگوئید، امریکائی ها در عراق آزادی را آورده اند، نتیجه اصلی حضور قوای ایالات متحده امریکا در عراق، هردو، بخش های نژادی و فرقه گرایی را در میان فرقه های عراقی، بسیار عمیق و ژرف ساخته است.

کشور های همسایه: یورش برای پُر نمودن جای خالی؟

به علاوه، هادی هوشدار داد که خلای قدرت کنونی در بغداد باعث گردیده، حکومت مرکزی نفوذ و کنترل خود را در سایر مناطق کشور از دست بدهد. مخصوصاً، کشمکش ها، شاید در شهرک های نزدیک مناطق سرحدی حکومت نیمه مستقل کُردی شمالی که در آنجا منازعه میان حکومت مرکزی و کُرد ها جریان دارد، رخ دهد.

حانی خَلَف، نماینده سابق لیگ عرب در عراق، معتقد است که اگر هماهنگی میان امریکائی ها و کشور های همسایه عراق روی خروج عساکر وجود نمیداشت، این کار دروازه را بر روی جاطلی ها باز میکرد، و این کشور ها در تلاش به دست آوردن نقش بزرگتری در عراق میبودند.

در بخش نقش ممالک عربی در عراق، خَلَف گفت: " نقش ممالک عربی میتواند قویتر باشد، البته اگر اعراب، عراق جدید را شناختند." وی تذکر داد که ممالک عرب، روی عراق بعد از صدام فرق قایل شده اند، و با رژیم جدید هیچ معامله ای انجام نداده اند، که با این عمل، عراقی ها را در نقش ممکن اعراب در آن کشور، مشکوک و بدگمان ساخته اند.

داکتر محمد عبدالسلام، رئیس دیپارتمنت امنیت منطقه یی در مرکز مطالعات سیاسی و ستراتیژیک مصر گفت، ایالات متحده امریکا از نفوذ روزافزون ایران در عراق هراس دارد.

وی افزود، واشنگتن در مورد روابط نزدیک شیعه های عراق و تهران، بسیار ناراحت است، و حکومت ایالات متحده و اسرائیل حتی حمله نظامی ممکن علیه ایران را مطرح کرده اند.

عادل سلیمان، رئیس مرکزی برای مستقبل و مطالعات ستراتیژیک، مستقر در قاهره میگوید، خروج قوای ایالات متحده امریکا از عراق باید میان حالات پیچیده منطقه محتاط باشد، زیرا نقطه نظر ایالات متحده امریکا، اسرائیل و سایر کشور های غربی، روی موضوعات برنامه هسته ئی ایران و مداخله ایرانیها در مسایل عراق، که به حیث نگرانی بزرگی باقی میماند، ثابت باقی نمانده و تقسیم شده است.

سلیمان گفت، " به این شکل خروج ایالات متحده از عراق، مانند اشغال آنکشور ناموجه میباشد،" سلیمان اینرا هم گفت که قوای عراقی و عساکر امنیتی آنکشور به اندازه کافی، خوب تربیت نشده اند تا وضع موجوده را تحت کنترل داشته باشند. قوای عراقی هنوز هم پنج تا هفت سال را نیاز دارند تا وضع را در عراق تحت کنترل خود قرار دهند.

ایالات متحده امریکا: مشکل است اهداف ستراتیژیک درک شود

عراق با ثبات و متعاون، برای ایالات متحده امریکا میتواند هم به حیث منبع قابل اطمینان تیل، و هم در ضمن منحیث کشوریکه بتواند علیه نفوذ ایران در منطقه شرق میانه عکس العمل نشان دهد، استفاده شود.

انتونی کوردسمن، متخصص دفاعی و امنیتی که با مرکز مطالعات ستراتیژیک و بین المللی کار مینماید، میگوید معلومدار است که اینچنین "پایان وضعیت" را ایالات متحده میخواست، اما "این حالت کم از کم پنج سال دیگر ویا هم شاید ده سال دیگر را ضرورت داشته باشد."

کوردسمن معتقد است که ترک عراق به این معنی نیست که ایالات متحده امریکا به "خانه خود" میرود. بعد از خروج قوای امریکائی شش دسته باقی مانده در عراق قادر اند مأموریت های جنگی را انجام دهند.

میخائیل او هلنون، رئیس تحقیقات پالیسی خارجی در نهاد بروکنینگ واشنگتن میگوید: " ما تا هنوز هم توانمندی های زیادی داریم، و ما تا هنوز عراقی ها را اطمینان میدهم که آنها در مسیر مثبتی گامزن میباشند."

به اساس پلان رئیس جمهور اوباما، قرار است واشنگتن ۵۰ هزار عسکر باقی مانده خود را الی ختم سال آینده از عراق خارج نماید. وی در ماه روان طی یک سلسله یادداشت هائی نوشته بود که خروج قوای امریکا نباید بر ختم مأموریت عراق دلالت کند، زیرا مملکت عراق " واقعاً یک ذینفع حیاتی امنیت ملی ایالات متحده امریکا و دوستان و متحدین وی میباشد."

وی گفت ایالات متحده باید یک شراکت را با عراق بنا کند، و با حضور قوای نظامی ایالات متحده امریکا در منطقه اطمینان امنیت و کمک را تدارک ببیند.

از نگاه مفاهیم سیاسی خروج قواء از عراق در داخل ایالات متحده امریکا، کارشناسان با این نظر موافق اند که خروج قواء از عراق ضمانت مبارزات انتخاباتی اوباما را بر آورده میسازد، ولی این عمل در انتخابات میان دوره یی تاثیر گذار نیست.

طهماس من، یک کارشناس امور سیاسی در نهاد بروکنگ، میگوید، اوباما با خروج عساکر امریکائی از عراق به تعهد مبارزات انتخاباتی خود عمل میکند، و جنگ در مبارزات انتخاباتی خزان "موضوع بحث" نمیشد.

وی میگوید: " یک نوع احساس وجود دارد که گویا موجودیت ما در آنجا ضروری نیست، ما دیگر درگیر جنگ های داغ نیستیم، لذا دیموکرات ها خوشحال اند که زمان ختم ماموریت در آنجا رسیده است، جمهوری خواهان اکنون متمایل اند بگویند که " ما نمیخواهیم تعداد عساکر بیشتر را در عراق نگهداریم،" آنها فکر میکنند که ما فرایض مانرا برای عراقی ها به انجام رسانیده و تکمیل نموده ایم".

یادداشت:

با تشکر از همکار گرانقدر ما آقای داکتر صاحب کبیرزاده به خاطر ترجمه این نوشته، باید بیفزاییم: آنهاییکه شناخت از ماهیت امپریالیزم دارند اصولاً نمی توانند به غیر از آنچه در عراق رخ می دهد، انتظار دیگری داشته باشند. چه زمانی که استعمار می خواهد برای یک قدرت مستعمره ارتش و یا پولیسی بسازد، آن ارتش و یا پولیس در قدم اول با ید در تمام جهات فاقد هر نوع علایقی با مردم خود آن کشور باشد. زیرا علت وجود همچو ارتش هائی حفظ منافع استعمار است نه حفظ منافع ملت. از همین رو آن ارتش ها تا زمانی می توانند از روحیه جنگی و کارائی لازم برخوردار باشند که نخست هدف از جنگیدن برای شان تأمین منافع استعمار باشد در ثانی قوای استعماری را در کنار خود داشته باشند.

تجربه ارتش به جا مانده از روس اشغالگر در اداره مستعمراتی داکتر نجیب نشان داد که چگونه به محض خروج نیروهای روس از افغانستان، ارتش مزدور روس نتوانست حتی یک هفته مقابل حملات سازمانیافتهٔ خوانیان در خوست مقاومت نمایند.

از همه گذشته آنچه در تحلیل های خبرگذاری سین هوا اساساً مطرح نشده، استفادهٔ ابزارای ایالات متحدهٔ امریکا از عراق به منظور تدوام اشغال افغانستان می باشد. در کنار ده ها دلیل خرد و بزرگ دیگر یکی از دلایل خروج این نیرو ها از عراق و اوضاع وخیمی که بعد از آن انتظار می رود، می تواند بهانه و سیلهٔ گردد تا امپریالیزم جنایت گستر امریکا و متحدانش حضور نظامی شان را در افغانستان بیشتر از پیش ادامه دهند. زیرا در حالیکه اوضاع عراق به مراتب بهتر از افغانستان قلمداد شود و با خروج نیروهای اشغالگر در آنجا جوی خون به راه بیفتد، واضح است که در افغانستان احتمال دریای خون جاری شدن دور از احتمال تبلیغ نگردد و در نتیجه زیر عنوان یک حرکت بشردوستانه بخواهند به اشغال افغانستان دوام بدهد.

اداره پورتال AA-AA